

[Niels Hølvæg Petersen]

summen af den indsats, der er gjort og gøres for at gennemføre mere ensartede regler for industrivarer i Europa, har betydet ganske overordentlig meget for industriel udvikling og i øvrigt også for Europas stilling i forhold til USA. Standarder og normer er et af de spørgsmål inden for harmoniseringspolitikken, der virkelig spiller en stor rolle under GATT-forhandlingerne. Det er et af Europas bedste kort i diskussionen med USA og i øvrigt også med Japan, at der i det europæiske område gennemføres og er gennemført omfattende anstrengelser for at harmonisere standarder og normer. Kan man endelig finde helt komiske eksempler på standardisering, så skyldes det ikke Kommissionsforslag. Jeg kan nævne det forslag om harmonisering af passenes udseende, som statscheferne har det glørværdige ansvar for.

Lad mig i øvrigt sige om udenrigsministerens tale, at bortset fra et par frynser er der ikke ét ord eller ét synspunkt i ministerens udredning, jeg i og for sig principielt er uenig i. Jeg deler den opfattelse, at det er betydningsfuldt at udvikle det indre samarbejde, at udbygge det eksterne samarbejde med landene omkring EF, udviklingslande og industrilandene. Jeg har også den opfattelse, at Danmark som nation er bedre stillet som medlem end udenfor, og jeg er enig i, at vi ikke skal bruge dette formandskab til at forsøge at fremme danske særinteresser, et forsøg, der i øvrigt ville være dømt til at slå fejl. Jeg kan også tilsige det radikale venstres medvirken til, at Danmark i det kommende halve år så godt, som det overhovedet er muligt, kan udfylde den mulighed, som formandskabet giver, til at forsøge at påvirke EF-samarbejdet.

Jeg har et par randbemærkninger. Jeg er ikke enig med ministeren i, at det er lykkedes i alle EF-landene at begrænse de sociale følger af den høje arbejdsløshed. Om ikke andet så burde det, der foregår i Italien i disse døgn, være tilstrækkeligt til at overbevise om, at dette ikke er tilfældet.

Jeg er heller ikke enig med ministeren i, at socialfonden, som opregnes på linje med regionalfonden, er noget godt instrument eller udtryk for solidaritet i forhold til de dårligere stillede medlemslande. Et land som Danmark får vel pr. indbygger mere ud af socialfonden end flere lande, som er dårligere stillet, end vi er, og i de første år af vort med-

lemskab var vi vel overhovedet det land, der pr. indbygger fik mest ud af socialfonden. Det er ikke en fond, der i særlig grad kommer de dårligst stillede til gode, og det er just en af svaghederne ved den.

Jeg er heller ikke enig med ministeren i, at de forholdsregler, der er gennemført på stål- og tekstilområdet, er fri for at være protektionistiske i deres karakter. Jeg er betænkelig ved den udvikling, der foregår på området, og er bange for, at går man videre med den slags forslag, så vil det vise sig vanskeligt at opretholde den situation, som eksisterer i dag, at EF kan fejte for sin egen dør, melde hus forbi og sige: det er ikke os, der starter med det protektionistiske. Fortsætter man, som man er begyndt med stål og tekstiler, så kan den dag hurtigt komme, hvor dette ikke længere er berettiget.

Jeg skal helt lade diskussionen om udviklingen i de 5 år ligge. Forespørgslen ordlyd peger klart på, hvad der skal ske i formandsperioden, og jeg skal derfor ikke forsøge nogen status, men mere en fremadvendt diskussion.

Det væsentlige om formandskabet siger regeringen efter min mening i ministerens tale, hvoraf jeg gerne vil citere:

»Men vi kan i høj grad øve indflydelse på, hvilke spørgsmål der prioriteres, og vi kan øve indflydelse på den måde, møderne forberedes på, og derved bidrage til at bringe de spørgsmål i første række, som er af størst vigtighed, og som kan gøres modne til en løsning.«

Og jeg vil gerne fortsætte:

»Linjen vil være at sikre konkrete fremskridt over et så bredt felt som muligt...«

Dette er jeg enig i. Derefter er så spørgsmålet, hvad man fra regeringens side prioriterer. Ja, der er nævnt i generelle vendinger, at man prioriterer landbrugssamarbejdet, fiskerispørgsmålene, udvidelsesforhandlingerne, som ikke må føre til udvandning af EF. Man prioriterer EFTA-samarbejdet, altså samarbejdet med de resterende EFTA-lande. Man prioriterer, at der sker noget inden for GATT-området i forholdet til u-landene. Først og fremmest prioriterer man, at der sker noget med hensyn til bekæmpelse af arbejdsløsheden og koordinering af den økonomiske politik. Man bebuder også, at man er ved at bestille en analyse om støtteordninger, og jeg vil da gerne i forbifarten spør-